

Publicerad 2009-07-02 02:25 av Piggy

Sommar dagar och jobbiga minnen

Jag har spenderat de närmaste dagarna ganska isolerat från omvärlden, har stängt in mig i mig själv för att ta mig ut i omvärlden, jag lever i en bubbla. Vänder upp och ner och ut och in på dygnet som om de vore ett skådnings objekt, hittar inte riktigt fotfäste för att ta mig vidare på min vandringsfärd genom livet. Vilka vänner kommer stanna nu när jag flyttar/om jag ens flyttar? Vilka nya bekantskaper kommer att skapas? Jag är ett darrande löv som vill ha svar på frågorna innan det hela äger rum.

Men just nu vet jag inte.

Nej jag vet egentligen ingenting mer än de få saker som sker i min omgivning. Jag vet att jag ska tvätta imorgon, att jag ska prata med min baby Maria och att jag är bjuden på middag på fredag hos min Pallelajnen. Men jag vet inte alls vad livet har i beredskap för mig. Och det gör mig faktiskt ganska jätterädd!

Jag vill bara kunna veta var jag har alla och känna de där underbara kärleks känslorna jag faktiskt har kvar för samma människa. Tankarna går inte ur, inte såren inombords eller minnena vi har ihop. Det spelar ingen roll hur mycket jag skrubbar mig, de går bara inte bort. Jag vill bara sväva bort i tankarna, utan några konsekvenser alls att bekymra mig om. Jag vill bara tänka och skriva, jag vill bara vara mig själv. Det är ju det jag är bäst på, om man inte räknar med att lyssna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Piggy med Poeter.se id #29291 innehar upphovsrätten